

Gergely Ágnes

Egerszeg felé

Illyés-parafraízis, Komoróczy Gézának

*Amikor a búsvét
beköszönt
rámered a házra
ez a csend*

*ez a csend amit még
az apám
rám hagyott a század
derekán*

*s vele a gyötrelmet
ami ért
örökösen gyötrődj
magadért*

*az egykori ablak
csupa fény
ne szeressen senki
abogy én*

*s ha majd a szerelmed
lefokoz
kikkel leszel akkor
azonos*

*merre hol bolyonghat
az a nép
vízi vízi Dávid
örökét*

*bele is bal minden
második
az úton Vereckét
álmodik*

Folytatás az 1. oldalról.

visszapányvázza a magyar nép lelki kondícióit a történelme megíratlan kezdeteihez és szorongásaihoz. A pogány azonosságról keresztényre váltás gyilkos drámájához, s az azonosság nagy mítosz- és elbeszélés-, s vele: fogódzó-hiányához, valamint az ebből fakadó örök elkésztettség frusztráltságához.

Nincs reményvesztőbb ma Magyarországon a Soros-plakátok totemjeinél – amelyre a felelőtlen lándzsavetések és mágius-szimbolikus kissebbrendűségi érzést kompenzáló tárgytévesztések nemhogy nem vezetnek el sehová – de éppen ellenkezőleg: nagyon is pontos helyre: az önlefokozás- és felszámolás kalodájába kísérek. Egy nemzet karaktere, önbecsülése megy itt veszendőbe – ami így vagy úgy, s a nagy történelem kényszereitől el nem vonatkozathatóan azért 1944–45 gödréből ki lett vonszolva. Ennek az totemizálásnak semmilyen politikai tétje, üzenete nincs: önmaga a tét. (Ha a politika felelős érte, csak annyiban, hogy nincs egy alternatíva [ellenzék], amely így a nem-létezéssel átadta a terepet ennek a végzetes misztériumjátéknak.)

A Soros-plakát totemnek nincs zsidó, antiszemita töltete! A Soros-plakát totemnek csak zsidóellenes és antiszemita töltete van!

Ugyanis minden idegenellenesség mögött – az oly tragikusan későn induló modern Magyarországon – ez a megemésztetlen közelmúlt munkálkodik az ezeréves megemésztetlenség-halmozás továbbhatványozódásaként.

Ezt fejti fel minden jó irodalom, minden társadalomtörténeti kutatást vezérlő szempontrendszer, minden elbeszélés.

Ezért a *Múlt és Jövő* ügye a totem leleplezése és kiiktatása követelése a magyar életből és „időből”, s mivel a kultúránk talapzatait kezdi ki, csak a kultúra médiumain keresztül, a kultúra művelése és befogadása révén függetleníthetjük magunkat tőle.

Az így történő méregtelenítéssel elnyerendő egészségnek nincs köze a politikai hatalomhoz. Ez egy sokkal magasabb és szélesebb létezésforma, minthogy a politika nyelvén elbeszélhető lenne. Azonban az emberi állapot olyan foka, amely az utca totemjével és tabujával szemben megsérthetetlenül immunis. Ezért a függetlenedésért dolgozunk.

Rossz időkben ez a reménytelenség ad reményt.